

(Сајт СПЦ, 20.10.2009)

Ваше Превасходитељство, уважени Дмитрије Анатољевичу,

Дозволите да Вас у име Његове Светости Патријарха Српског Павла, у име Светог Синода и све пуноће наше Православне Цркве Српске, поздравим с дубоким поштовањем, љубављу и добродошлицом. Поздрављајући Вас и примајући Вас, ми поздрављамо велики Православни руски народ. Кроз сусрет и општење са Вама ми обнављамо у свом сећању и памћењу вековна сретања и неразориво заједништво наша два народа, руског и српског, и наше две помесне Цркве Православне. Наша два једноверна, једнокрвна и једнојезична народа градили су и поново граде свој историјски пут на јединственом просветитељском делу свете браће Кирила и Методија.

То њихово дело се укоренивало у биће наших народа њиховом азбуком, Евангелском Јовановом вечном истином: „В началѣ бѣ Слово и Слово бѣ в Боге и Богъ бѣ Слово“, подвигом њихових следбеника Антонија и Теодосија Печерских, Светог Саве првог Архиепископа Српског, Сергија Радоњежског, Нестора летописца и Лазара Србина, творца првог часовника на Кремљу с почетка XV века, савременика Светог Петра Цетињског (он је проклео сваког Србина који не би био веран Русији) и Светог Серафима Саровског, и њима сличних великих, умних и светих људи све до наших дана, све до блаженог спомена Алексија II, Патријарха Московског и све Русије и Патријарха Српског Павла. Свети Александар Невски, с правом назван „име Русије“ и Дмитрије Донски, као и њихова истина „да Бог није у сили него у правди“, исто су толико српски колико и руски, као што су великомученик косовски Лазар, бранитељ Косова и Европе (1389), са својом истином „да је земаљско за малено царство а Небеско, увијек и до вијека“ и Карађорђе, „бич тирјанах“ исто толико руски колико и српски.

Та узајамност и заједништво наше Цркве и наших народа, вековима освештавани Причешћем из једне Чаше, Крвљу Христовом, посведочени су нашом заједничком борбом за слободу и правду. И не само борбом против нацифашистичког зла, (ослобођење Београда од њега је непосредни повод Вашег данашњег доласка) него и против насиља и тираније претходних времена. Србија и српски народ уопште, неће никада заборавити руску браћу и витезове на челу са Рајевским из друге половине XIX века; уз то, српски народ би себе заборавио када би заборавио цара страстотерпца Никојала II који је

(1914) несебично жртвовао своје Царство и царско достојанство уставши у одбрану слободе Србије и Црне Горе.

У знак благодарности за ту јединствену у историји Царску и сверуску жртву тадашњи краљ Југославије Александар Карађорђевић (који је био и прва жртва нацифашизма у Европи, убијен у Марсеју 1934), примио је стотину хиљада Руса избеглица и прогнаника од бољшевичке револуције, епископа, свештеника, монаха и монахиња, официра, војника, професора, научника, лекара и народа, који су са своје стране уградили своју веру, знање, уметност, у ондашњу Јужнословенску државу, оставивши иза себе неизбрисив траг. Потврда те захвалности, је и величанствени споменик на Новом гробљу, преко пута онога кога сте посетили, посвећен „Цару Николају II“, како на њему пише „и двум милионам руских воинов првој мировој војни 1914-1918“. Тај споменик на коме стоји још написано „спите орли боевије“ није просто споменик него и костурница, „братскаја могила, сотниј похаронених руских воинов“, освештан тадашњим патријархом Српским Варнавом и Антонијем Митрополитом Кијевским (1935).

Овome да додамо и то да су наше две помесне Цркве Руска Православна Црква и Српска Православна Црква, како у прошлим вековима, тако и данас, биле и остале темељ тог јединства и заједништва. У том смислу сва пуноћа наше Цркве је посебно благодарна блаженог спомена Патријарху Алексију II и садашњем Свјатјешем Патријарху Кирилу Московском и све Русије који су узимали и узимају живог учешћа у најновијем распећу нашег народа и наше Цркве.

Ви, многопоштовани господине Председниче, ходите стопама Ваших великих предака, како Вашим доласком, везаним за ослобођење Београда (1944), тако и Вашим и Ваше Државе Русије непоколебивим ставом и заштитом целовитости Србије са њеним срцем, Косовом и Метохијом, штитећи тиме не само Србију, него и неповредивост Међународног Права и правде.

У то име Вам наш Свети Архијерејски Синод, као знак благодарности за Вашу верност браћи и правди, за допринос јединству васељенског Православља, и Вашу показану љубав према Српској Православној Цркви, додељује своје највише одликовање: орден Светог Саве првог степена."

Највише одликовање СПЦ, орден Светог Саве, председнику Руске Федерације Дмитрију Медведеву додељено је за његов допринос јединству васељенског православља и

Говор приликом уручена ордена Светог Саве Дмитрију Медведеву

Пише: Митрополит Амфилохије
четвртак, 22 октобар 2009 21:13

показану љубав према православном српском народу